VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh. Seite 82r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

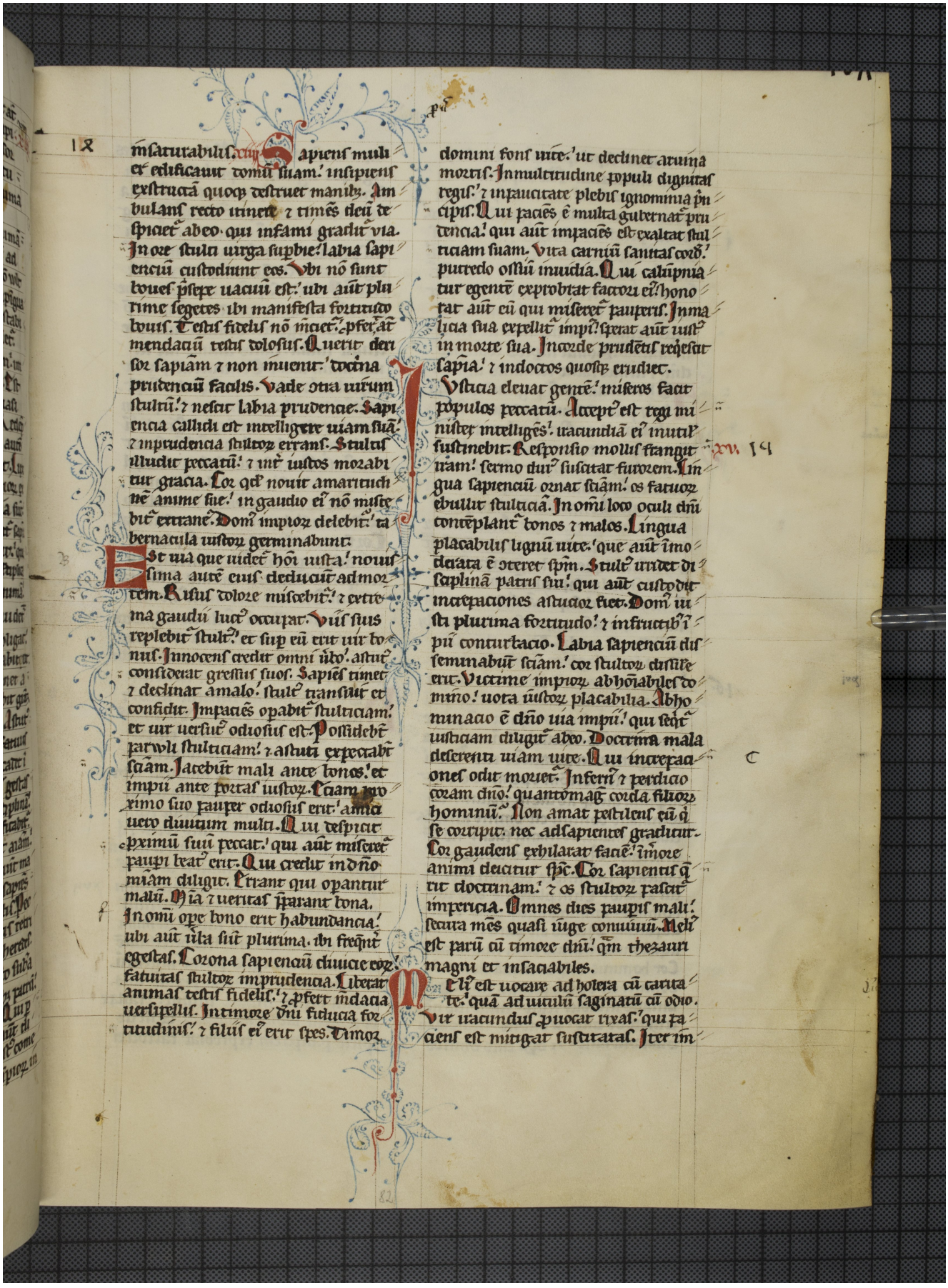

insaturabilis. xiiij Sapiens muli
er edificauit domū suam. insipiens
exstructā quoq; destruet manibꝫ. Am
bulans recto itinere ⁊ timēs deū de
spiciet ab eo. qui infami gradit via.
In ore stulti uirga superbie. labia sapi
enciū custodiunt eos. Vbi nō sunt
boues p̄sepe uacuū est. ubi aūt plu
rime segetes ibi manifesta fortitudo
bouis. Testis fidelis nō mēciet. ꝓferat aūt
mendaciū testis dolosus. Querit deri
sor sapiām ⁊ non inuenit. doctrina
prudenciū facilis. Vade ꝯtra uirum
stultū. ⁊ nescit labia prudencie. Sapi
encia callidi est intelligere uiam suā.
⁊ inprudencia stultoꝝ errans. Stultis
illudit peccatū. ⁊ int̄ iustos morabi
tur gracia. Cor qd̄ nouit amaritudi
nē anime sue. in gaudio eius nō misce
bit extranē. Domus impioꝝ delebit. ta
bernacula iustoꝝ germinabunt.

Est uia que uidet hōi iusta. nouis
sima autē eius deducūt ad mor
tem. Risus dolore miscebit. ⁊ extre
ma gaudii luctus occupat. Viis suis
replebit stultus. et sup eū erit uir bo
nus. Innocens credit omni uerbo. astutus
considerat gressus suos. Sapiēs timet
⁊ declinat a malo. stultus transiuit et
confidit. Impaciēs operabit stulticiam.
et uir uersutus odiosus est. Possidebūt
parwli stulticiam. ⁊ astuti expectabūt
sciam. Iacebūt mali ante bonos. et
impii ante portas iustoꝝ. Etiam pro
ximo suo pauper odiosus erit. amici
uero diuitum multi. Qui despicit
ꝓximū suū peccat. qui aūt miseret
pauperi beatus erit. Qui credit in dn̄o
mīam diligit. Errant qui operantur
malū. Mīa ⁊ ueritas p̄parant bona.
In omī ope bono erit habundancia.
ubi aūt uerba sūt plurima. ibi freq̄nt
egestas. Corona sapienciū diuicie eoꝝ.
fatuitas stultoꝝ imprudencia. Liberat
animas testis fidelis. ⁊ ꝓfert mēdacia
uersipellis. In timore dn̄i fiducia for
titudinis. ⁊ filiis eius erit spes. Timor

domini fons uite. ut declinet a ruina
mortis. In multitudine populi dignitas
regis. ⁊ in paucitate plebis ignominia p̄n
cipis. Qui paciēs ē multa gubernat pru
dencia. qui aūt impaciēs est exaltat stul
ticiam suam. Vita carniū sanitas cordis.
putredo ossiū inuidia. Qui calūpnia
tur egentē exprobrat factori eius. hono
rat aūt eū qui miseret pauperis. In ma
licia sua expellit impius. sperat aūt iustus
in morte sua. In corde prudētis requiescit
sapia. ⁊ in doctos quosq; erudiet.

Iusticia eleuat gentē. miseros facit
populos peccatū. Acceptus est regi mi
nister intelligēs. iracundiā eius inutilis
sustinebit. Responsio mollis frangit xv. 14
iram. sermo durus suscitat furorem. Lin
gua sapienciū ornat sciām. os fatuoꝝ
ebullit stulticiā. In omī loco oculi dn̄i
contēplant bonos ⁊ malos. Lingua
placabilis lignū uite. que aūt īmo
derata ē ꝯteret spm̄. Stultus irridet di
sciplinā patris sui. qui aūt custodit
increpaciones astucior fiet. Domus iu
sti plurima fortitudo. ⁊ in fructibus i
pii conturbacio. Labia sapienciū dis
seminabūt sciām. cor stultoꝝ dissimile
erit. Victime impioꝝ abhōiabiles do
mino. uota iustoꝝ placabilia. Abho
minacio ē dn̄o uia impii. qui seq̄t
iusticiam diligit ab eo. Doctrina mala
deserenti uiam uite. Qui increpaci
ones odit morietur. Infernus ⁊ perdicio
coram dn̄o. quantomag̃ corda filioꝝ
hominū. Non amat pestilens eū q̄
se corripit. nec ad sapientes graditur.
Cor gaudens exhilarat faciē. īmore
animi deicitur spc̄. Cor sapientis q̄
rit doctrinam. ⁊ os stultoꝝ pascit
impericia. Omnes dies pauperis mali.
secura mēs quasi iūge conuiuiū. Melius
est parū cū timore dn̄i. q̄m thezauri
magni et insaciabiles.

Melius est uocare ad holera cū carita
te. quā ad uitulū saginatū cū odio.
Vir iracundus ꝓuocat rixas. qui pa
ciens est mitigat suscitatas. Iter im